

[Bo Kristensen]

vis i sin redegørelse gjort opmærksom på er en opgave for undervisningsministeriet.

Vi finder, det er rigtigt, som arbejdsministeren har gjort det, at dele det op i 3 emner, nemlig støj og bedre oplysninger om ergonomiske problemer og endelig arbejdsulykkerne, som igen kan opdeles i de fysiske arbejdsulykker og de stadig alvorligere kemiske problemer i vores samfund. Vi er tilfredse med, at arbejdsministeren har lagt vægt på de kemiske problemer, og håber, at vi får mulighed for ved oplysning og kampagnevirksomhed at gøre borgerne opmærksom på, at der er problemer med kemiske stoffer.

Vi er også tilfredse med, at sikkerhedsorganisationen er kommet til at fungere rundt omkring i virksomhederne, og at parterne på arbejdsmarkedet på fornuftig vis har fået noget ud af dette sikkerhedsorganisationsarbejde.

Vi hilser med tilfredshed, at man vedrørende arbejdssikkerhedsforanstaltninger kan se en stigende eksport af produkter på grund af sikkerhedsarbejdet. Vi må ikke glemme, at det ikke alene er på grund af sikkerhedsorganisationen. Den teknologiske udvikling i vores samfund bidrager til, at vi får et bedre produktionsapparat og dermed mindre støj, mindre belastning i arbejdstiden. Så det skyldes sammenhængen imellem den teknologiske udvikling og det, der sker på grund af lovgivning her i folketinget og bekendtgørelser.

For mig er det en vigtig ting at drage frem her under redegørelsesdebatten, at hvis ikke vi skal komme i en meget unfair konkurrencesituation ude i Europa, bør der samarbejdes om at få harmoniseret de danske regler med EFs regler. Dermed være ikke sagt, at vi skal ned på et lavere niveau, men der skal være balance imellem Europa og Danmark i denne sag.

Noget af det, vi skal være opmærksomme på med hensyn til direktoratets centrale funktion og samarbejdet med virksomhederne og arbejdsmarkedet i øvrigt, er, at vi sikrer, at man ikke hæver ambitionsniveauet over for de lokale myndigheder, forstået på den måde, at direktoratet kan have en tendens til at give nogle påbud lokalt til tilsynerne, som egentlig ikke har hjemmel i en bekendtgørelse. Det får mig til at pege på, at der gives dispensation i 15 pct. af sagerne. Det kunne måske nok pege i retning af, at en

del af bekendtgørelserne er for firkantede, når det er nødvendigt at give dispensation i 15 pct. af sagerne. Jeg synes nok, at det her må være rigtigst, at bekendtgørelserne indeholder undtagelsesbestemmelser, så vi undgår bureaukrati i direktoratet.

Vi har også bemærket, at selv om antallet af sager kun er steget fra 5.000 til 5.500, så er medarbejderstaben i direktoratet steget fra 128 til 310. Der er altså tale om mere end en fordobling af medarbejderstaben, men kun en forøgelse af sagsantallet på 10 pct. Derfor tror vi, det er rigtigst at gøre klart i denne debat, at direktoratets og tilsynets opgave er at rådgive og vejlede, ikke at give for omfattende påbud.

I arbejdsministerens redegørelse er der også nogle bemærkninger om regelsanering. Det arbejde vil vi opfordre arbejdsministeren til at fortsætte med, således at vi kan få nogle mere enkle bestemmelser, som for de enkelte ude på arbejdspladserne er lettere at administrere og arbejde med, når det drejer sig om arbejdsmiljøet.

Må jeg til slut sige, at for os er det vigtigt, at bevidstheden om arbejdsmiljøet ikke alene er en arbejdsgiversag, men en samfundsborgersag, at man ikke tror, at arbejdstiden er den farligste periode, og at man derefter kan gå hjem med skyklapper på og tro, at ulykkerne dermed er overstået. Information herom finder vi vigtig, også for at få vækket en bevidsthed vedrørende arbejdstiden og dermed undgå de banale arbejdsulykker, som sker i dag.

Som sagt hilser det konservative folkeparti ministerens redegørelse med tilfredshed, og vi håber, at arbejdet vil fortsætte efter redegørelsens hovedlinjer.

Svend Heiselberg (V):

Det var en nyttig forespørgselsdebat, folketinget havde den 18. marts 1982 om den fremtidige udvikling på arbejdsmiljøområdet, hvor der blev vedtaget en dagsorden, hvori man opfordrede regeringen til at give folketinget en redegørelse om de indhøstede erfaringer med arbejdsmiljøloven, herunder en sammenligning mellem den danske og den internationale udvikling på området.

Ministeren har i sin skriftlige redegørelse forsøgt på konstruktiv måde at gøre rede for udviklingen på arbejdsmiljøområdet og har